

Connexions musicals en la tercera dimensió

Músics d'àmbits diferents busquen noves sensacions confrontant llenguatges

XAVIER CERVANTES
BARCELONA

La Iaia dialogant amb el so de la Cobla Bisbal Jove. Sanjosex confrontant el seu cançoner amb la guitarra flamenca de Chicuelo. Roger Mas lliurant la seva poesia als ritmes brasilers de Benjamin Taubkin. La Troba Kung-Fú fent col·lidir la *rímbia* amb la poderosa Banda de la Unió Musical d'Alaquàs. El Petit de Cal Eril enlairant el seu folk psicodèlic amb el jazz d'avantguarda de David Mengual.

Són només alguns exemples d'hibridacions musicals recents, de projectes sorgits de llenguatges i estils sovint sense relació aparent però que acaben confluint en una tercera dimensió artística. Fins i tot s'ha creat tot un cicle dedicat a aquesta mena de diàlegs: el Festival Connexions de Barcelona, que el 10 d'octubre posa en marxa la tercera edició amb un espectacle compartit pel pianista flamenc Dorantes, l'improvisador Renaud Garcia-Fons i el conjunt Cordes del Món.

Un treball de recerca

Perquè aquestes connexions siguin reeixides hi han de confluïr la intuïció de màners i programadors, l'interès dels artistes i la curiositat del públic. "Artísticament ha de ser molt coherent, i no una simple suma d'A+B. Ha de ser de veritat, ha de tenir rigor artístic i un discurs interessant fruit d'un treball de recerca", diu Marc Lloret, teclista de Mishima i director artístic del Mercat de Música Viva de Vic, on cada any hi ha propostes d'aquesta mena. Per exemple, en l'última edició, Roger Mas va lliurar el seu cançoner a la riquesa rítmica brasilerera proposada per Benjamin Taubkin.

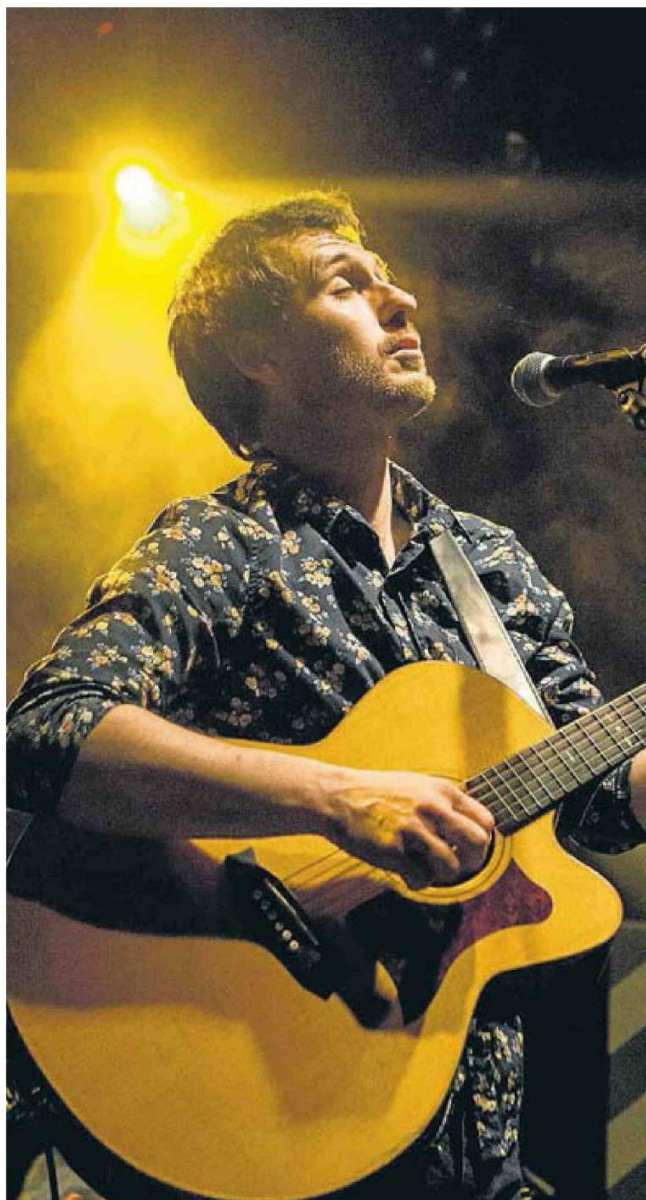
Però què va ser primer, l'ou o la gallina? ¿La proposta d'un programador o les ganes d'aventura dels músics? Hi ha de tot. El segell Bankrobber i el Taller de Músics

van idear el Festival Connexions després de "compartir dificultats" i buscant sortides per als músics en uns temps de "precarietat" i, esclar, que fossin atractives per al públic. Així van posar en contacte Sanjosex i Chicuelo. "Ens ho van proposar perquè sabien que ens agradaria", recorda Carles Sanjosé. En el cas de Roger Mas, el Mercat de Música Viva de Vic "va facilitar la realització d'una idea" que el músic de Solsona tenia a "la nevera des de feia temps", diu Lloret.

Algunes vegades una col·laboració és un somni que espera l'oportunitat de fer-se realitat, com ara el de La Troba Kung-Fú amb la Banda de la Unió Musical d'Alaquàs. El projecte, que implica més de vint músics, no hauria pogut materialitzar-se sense l'interès del festival Grec, que a finals de juliol va estrenar un espectacle que dijous que ve obrirà la Fira Mediterrània de Manresa. El mateix passa amb la bogeria inventada per El Petit de Cal Eril i la Free Spirits Big Band de David Mengual. "La idea va partir d'ells, però calia que s'hi involucrés un festival per dur-la a terme", explica Marçal Lladó, de Bankrobber. A més del Connexions, on es podrà veure el 7 de novembre, el projecte ha comptat amb la complicitat del Festival Altaveu de Sant Boi de Llobregat, que el va estrenar al setembre.

Les dificultats de contractació

Projectes tan grans com aquests o com el que va aplegar Kiko Veneno amb Cordes del Món "no són fàcils de moure", assegura Lloret. "Les possibilitats de contractació d'espectacles d'aquesta magnitud són els festivals i els auditoris municipals, però a causa de la crisi els auditoris ja no poden fer-ho", diu Lloret, que recorda que fa uns anys "no era tan difícil" i projectes com la Flamenca Big Band de Perico Sambeat "va funcionar bastant bé". "Abans amb els auditoris hi havia un circuit més dinàmic, però ara és més complicat", afegeix Lladó.

La confluència de la intuïció de màners i programadors és fonamental. ARXIU

10 d'octubre
Se celebrarà la tercera edició del festival a Barcelona

Per als músics, les hibridacions que funcionen són especialment enriquidores. Amb Benjamin Taubkin, Roger Mas va poder experimentar "la potència harmònica" de la tradició musical brasilerera. Per a Sanjosex, col·laborar amb Chicuelo va ser "com anar de colònies, una aventura", i va descobrir que "repartir la responsabilitat artística oxigena". A Raül Fernandez, les excursions al marge de Refree, a més de donar-li notables resultats artístics, li han permès dedicar-se professionalment a la

música. "Vaig començar a viure de la música gràcies a això -recorda Fernandez-. Feia un disc de Refree, després un projecte com Immigrasons, després produïa... i al final el volum de coses que feia entre disc i disc de Refree era més gran que les que feia amb el meu projecte". Això sí, Fernandez considera que, abans d'encarregar una col·laboració, els programadors "podrien preguntar als músics amb qui volen fer un projecte, amb qui creuen que podrien anar més lluny".